

Més enllà de la música

La contralt Stutzmann i la pianista Södergren, dimarts a Torroella.

JAUME BUSQUÉ TORRELLA DE MONTGRÍ

QNathalie stutzmann

Nathalie Stutzmann, contralt. Inger Södergren, piano. Obres de Franz Schubert D DIA: 23 d'agost. 31è Festival de Músiques de Torroella de Montgrí.

ualsevol melòman, amic de la música, musicòfil o persona culturalment encuriosida quan s'endinsa en l'obra de Franz Schubert i, en concret, en la seva producció vocal experimenta una

certa transformació. És veritat que prèviament cal haver escoltat altres músiques i altres autors perquè res no comença ni acaba en l'obra del compositor romàntic i, sobretot, convé haver-se introduït en el coneixement de les arts literàries.

Els lieder de Schubert no són aliens a la literatura de la seva època i als poetes del seu temps. Ara, després de cent-vuitanta anys, els textos de les cançons de Franz Schubert ens resulten propers i ens són amables: utilitza la metàfora com a figura literària, un recurs que activa els sentits de la imaginació i de la imatge com a experiència acumulada.

Aquesta culminació de l'art -música i poesia-, de la cultura estable, que viu i es manté encara que passin els anys i els segles, es troba fixada immutablement en aquesta gran peça, en el Winterreise, en el Viatge d'hivern. Però, perquè tot això arribi a l'oient, a l'espectador, al lector en definitiva, cal un intèrpret que entengui l'obra, el sentit dels versos, les paraules i els fonemes de la llengua germànica, tan immensament agraïda per ser cantada, i converteixi les notes en un vehicle sòlid i segur.

Nathalie Stutzmann va convertir la seva versió i la seva interpretació en el fil conductor més convincent per atraure l'auditori de Torroella, i la contralt reunia les millors condicions per servir i per oferir un Viatge d'hivern excepcional. La seva veu profunda va crear l'atmosfera i l'ambient més sincer per expressar la solitud del foraster que deixa l'estimada.

Stutzmann, que era la convidada d'enguany a Torroella de Montgrí i que havia donat forma i vida a un programa dedicat exclusivament a Antonio Vivaldi al davant de la seva orquestra Orfeo 55, va créixer al llarg de l'estona i va trobar-se més segura passats uns moments després d'haver interpretat les cançons inicials. Utilitza els mots de l'alemany per donar el contingut literari als poemes de Wilhelm Müller i articula les síl·labes, no escatima l'expressió de les frases i els dóna el sentit que tenen: interrogació, exclamació, descripció, sorpresa, tristesa. Al davant del piano, Stutzmann s'adreça al públic i sembla que l'interrogui i, així, l'oient se sent partícep d'un acte que va més enllà de la música. L'obra de Schubert, el seu Viatge d'hivern, corprèn i emociona, i Nathalie Stutzmann aconsegueix l'objectiu: també emociona.

Però, la versió de Winterreise a Torroella de Montgrí té un ingredient indispensable per copsar i entendre una composició musicoliterària d'aquesta magnitud i és, per damunt de tot, la traducció al català dels seus vint-i-quatre poemes.

L'obra -i s'ha de dir així perquè és una obra en ella mateixa- té com a autor el poeta Miquel Desclot, que utilitza la llengua catalana amb tota la seva plenitud lèxica, amb una enorme riquesa de paraules que fan més proper encara el sentit poètic dels versos alemanys. La versió o la traducció de Miquel Desclot del Viatge d'hivern hauria de ser el referent, per molts anys, de qualsevol nova edició dels textos de la peça de Franz Schubert, en totes les llengües que convingui. En català, també.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/cultura/2011/08/25/enlla-musica/510550.html?utm_source=rss